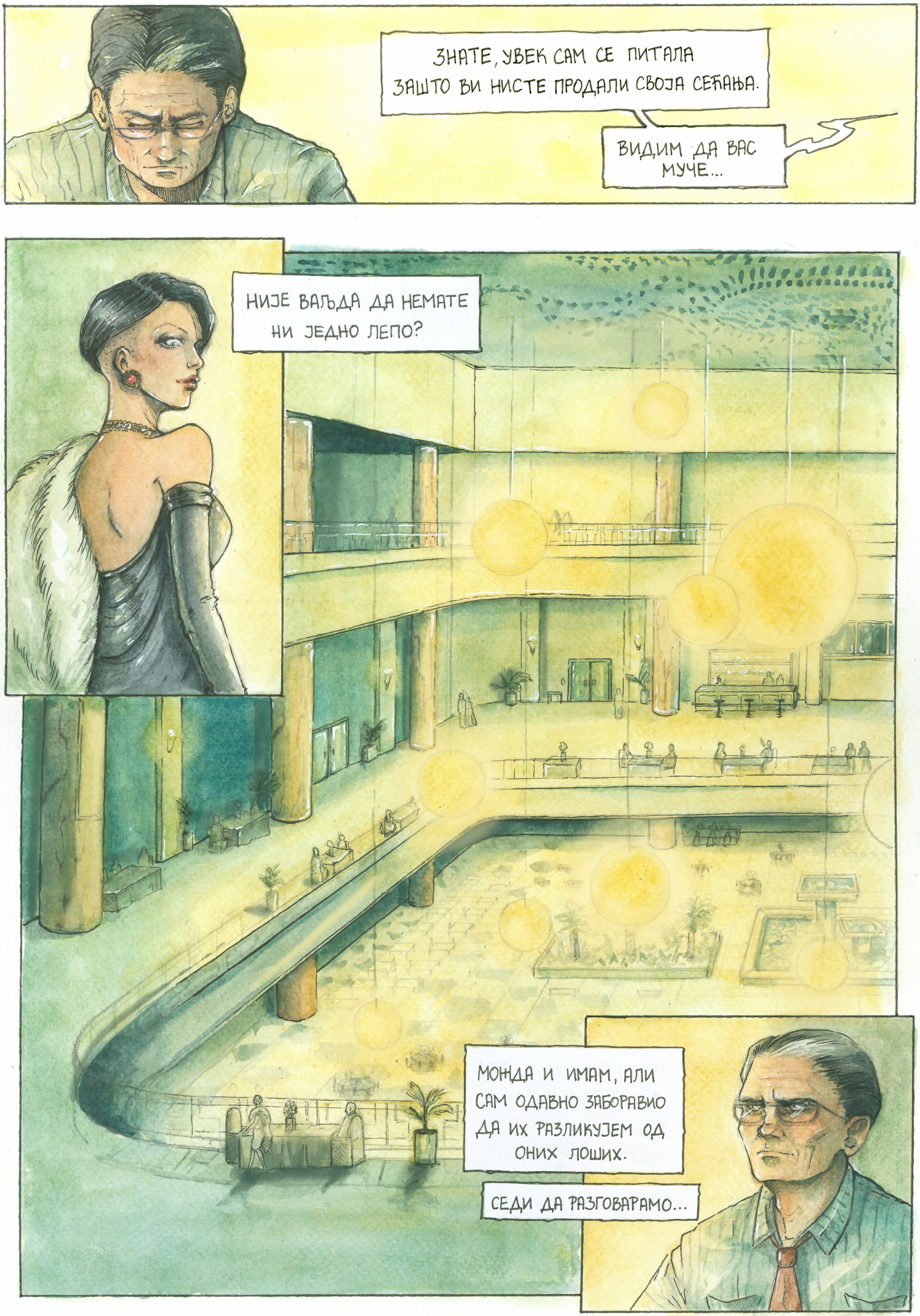
ЗНАТЕ, УВЕК САМ СЕ ПИТАЛА ЗАШТО ВИ НИСТЕ ПРОДАЛИ СВОЈА СЕЋАЊА.
ВИДИМ ДА ВАС МУЧЕ...
НИЈЕ ВАЉДА ДА НЕМАТЕ НИ ЈЕДНО ЛЕПО?
МОЖДА И ИМАМ, АЛИ САМ ОДАВНО ЗАБОРАВИО ДА ИХ РАЗЛИКУЈЕМ ОД ОНИХ ЛОШИХ.
СЕДИ ДА РАЗГОВАРАМО...

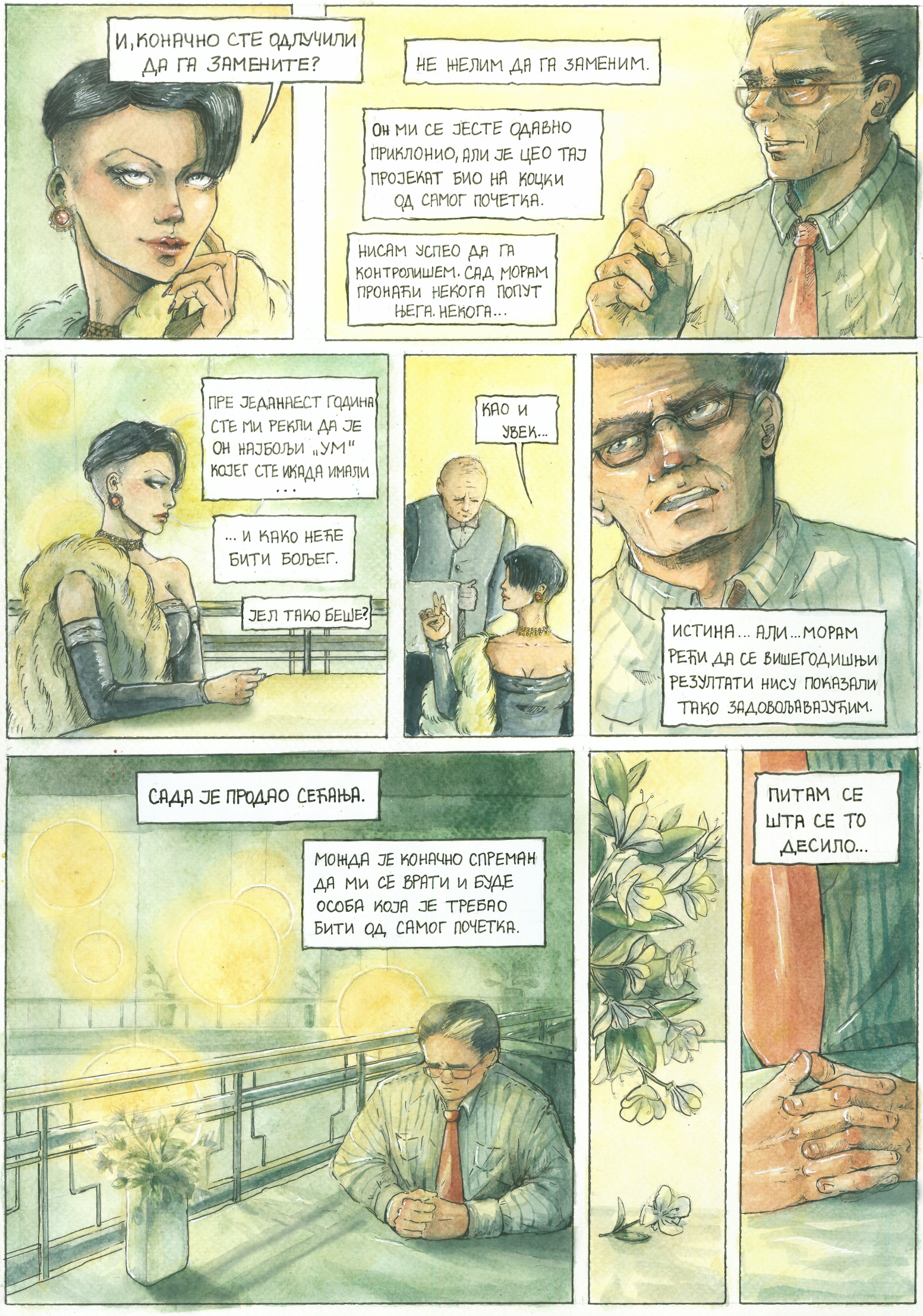
И, КОНАЧНО СТЕ ОДЛУЧИЛИ ДА ГА ЗАМЕНИТЕ?
НЕ ЖЕЛИМ ДА ГА ЗАМЕНИМ.
ОН МИ СЕ ЈЕСТЕ ОДАВНО ПРИКЛОНИО, АЛИ ЈЕ ЦЕО ТАЈ ПРОЈЕКАТ БИО НА КОЦКИ ОД САМОГ ПОЧЕТКА.
НИСАМ УСПЕО ДА ГА КОНТРОЛИШЕМ. САД МОРАМ ПРОНАЋИ НЕКОГА ПОПУТ ЊЕГА. НЕКОГА...
ПРЕ ЈЕДАНАЕСТ ГОДИНА СТЕ МИ РЕКЛИ ДА ЈЕ ОН НАЈБОЉИ „УМ" КОЈЕГ СТЕ ИКАДА ИМАЛИ ...
... И КАКО НЕЋЕ БИТИ БОЉЕГ.
ЈЕЛ ТАКО БЕШЕ?
КАО И УВЕК...
ИСТИНА... АЛИ... МОРАМ РЕЋИ ДА СЕ ВИШЕГОДИШЊИ РЕЗУЛТАТИ НИСУ ПОКАЗАЛИ ТАКО ЗАДОВОЉАВАЈУЋИМ.
САДА ЈЕ ПРОДАО СЕЋАЊА.
МОЖДА ЈЕ КОНАЧНО СПРЕМАН ДА МИ СЕ ВРАТИ И БУДЕ ОСОБА КОЈА ЈЕ ТРЕБАО БИТИ ОД САМОГ ПОЧЕТКА.
ПИТАМ СЕ ШТА СЕ ТО ДЕСИЛО...

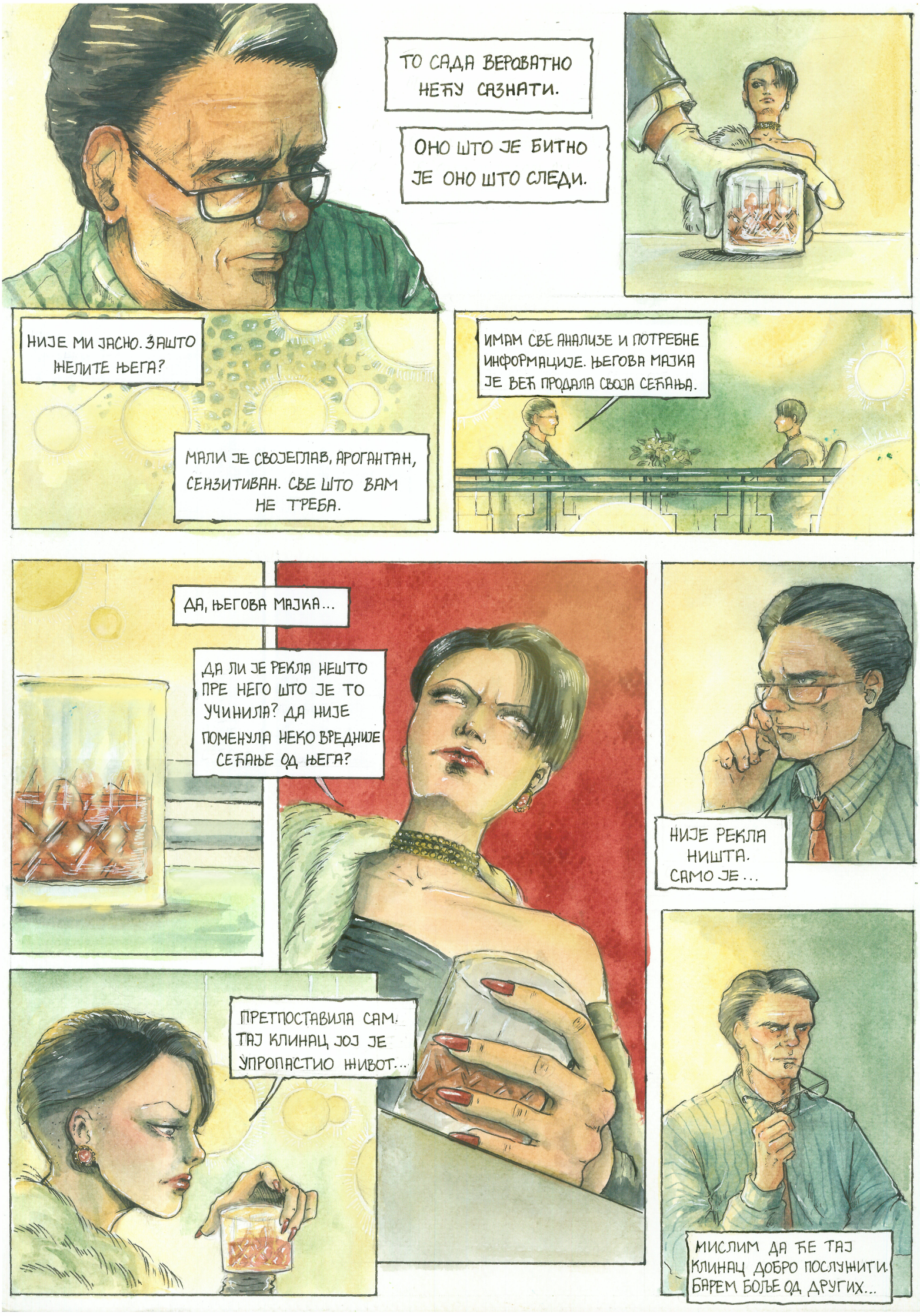
ТО САДА ВЕРОВАТНО НЕЋУ САЗНАТИ.
ОНО ШТО ЈЕ БИТНО ЈЕ ОНО ШТО СЛЕДИ.
НИЈЕ МИ ЈАСНО. ЗАШТО ЖЕЛИТЕ ЊЕГА?
МАЛИ ЈЕ СВОЈЕГЛАВ, АРОГАНТАН, СЕНЗИТИВАН. СВЕ ШТО ВАМ НЕ ТРЕБА.
ИМАМ СВЕ АНАЛИЗЕ И ПОТРЕБНЕ ИНФОРМАЦИЈЕ. ЊЕГОВА МАЈКА ЈЕ ВЕЋ ПРОДАЛА СВОЈА СЕЋАЊА.
ДА, ЊЕГОВА МАЈКА...
ДА ЛИ ЈЕ РЕКЛА НЕШТО ПРЕ НЕГО ШТО ЈЕ ТО УЧИНИЛА? ДА НИЈЕ ПОМЕНУЛА НЕКО ВРЕДНИЈЕ СЕЋАЊЕ ОД ЊЕГА?
НИЈЕ РЕКЛА НИШТА. САМО ЈЕ...
ПРЕТПОСТАВИЛА САМ. ТАЈ КЛИНАЦ ЈОЈ ЈЕ УПРОПАСТИО ЖИВОТ...
МИСЛИМ ДА ЋЕ ТАЈ КЛИНАЦ ДОБРО ПОСЛУЖИТИ. БАРЕМ БОЉЕ ОД ДРУГИХ...

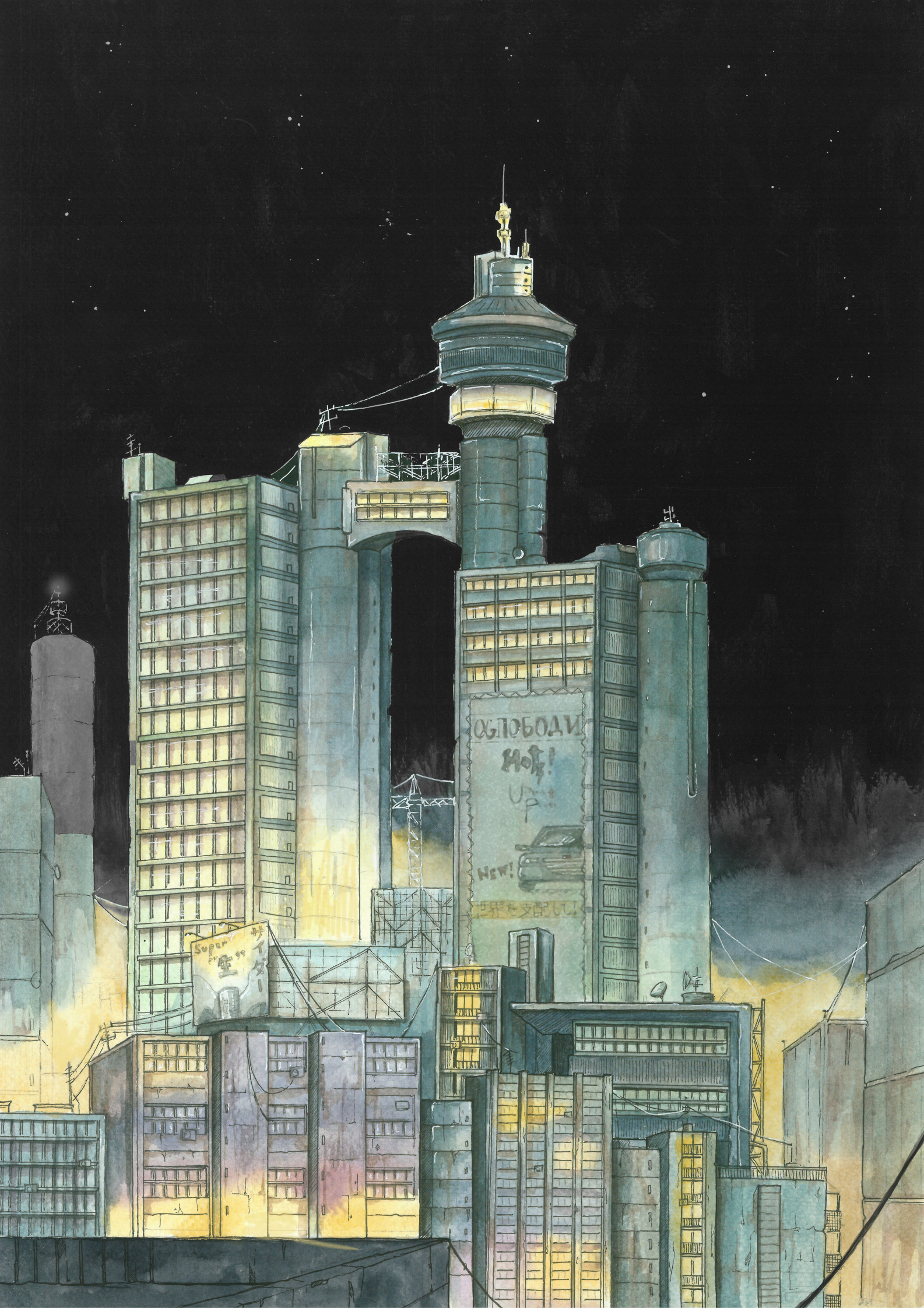
СЛОБОДА!
NEW!

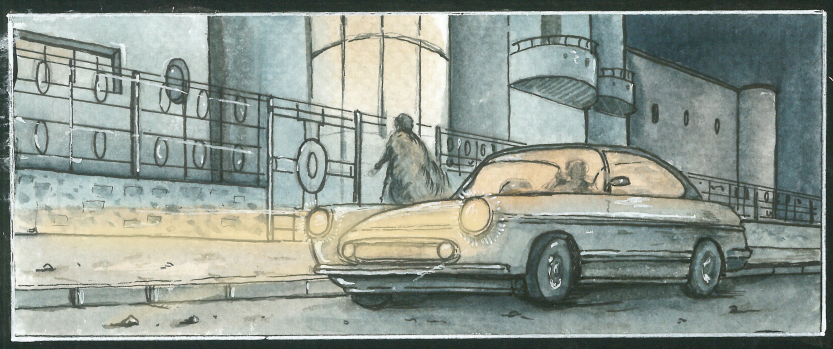

КАСНИШ...

!?

АХ, ТО СИ ТИ... НЕМОЈ ТАКО ДА МЕ ПРЕПАДАШ.

КАКО ЈЕ ПРОШАО САСТАНАК?

ТАЈ МАТОРИ СЕБИЧНИ МАМЛАЗ... УПРОПАСТИЋЕ НАС. УРАДИЋЕ СВЕ ЗА НАУКУ И ТЕ ЊЕГОВЕ ЕКСПЕРИМЕНТЕ.

НИЈЕ НИ СВЕСТАН ДА ЋЕ ГА ТО ИСТРАЖИВАЊЕ ОДВУЋИ ОД НАШЕГ ПРОЈЕКТА И СВЕГА ШТО СМО СТВОРИЛИ ДО САД.

АЛИ ЗАР НЕ БИ ТРЕБАЛА ДА МУ БУДЕШ ЗАХВАЛНА?

ОН ЈЕ ТАЈ КОЈИ ТИ ЈЕ ДАО ПРИЛИКУ ДА ЗАБОРАВИШ ПРОШЛОСТ И ПОЧНЕШ НОВ ЖИВОТ.

ПОГЛЕДАЈ ДОКЛЕ СИ СТИГЛА ЗАХВАЉУЈУЋИ ЊЕМУ.

ПОСТАЛА СИ НЕКО КО СИ ОДУВЕК ЖЕЛЕЛА ДА БУДЕШ...

ЈА САМ ЊЕМУ ДАЛА СВЕ!

МОЈ УМ.

МОЈЕ ТЕЛО.

МОЈА СЕЋАЊА.

ТАЈ МАЛИ НИЈЕ ВРЕДАН ЦЕЛЕ ИГРЕ!

ЛАЗАР... ПОСМАТРА ГА ВЕЋ ДУЖЕ ВРЕМЕ. МИСЛИ ДА ПОДСЕЋА НА ЊЕГА. НЕ ЗНАМ ШТА СМЕРА, АЛИ ЈЕДНО ЈЕ СИГУРНО.

МОРАЋЕШ ДА ПРЕСТАНЕШ ДА СЕ СКРИВАШ.

ПРИЂИ ДА ТЕ ВИДИМ.

ХАРУМИ...

ТСК

НЕЋУ ТЕ ПИТАТИ ШТА ЈЕ БИЛО ОНАЈ ДАН У ЗАВОДУ.

БИЛА СИ ДОВОЉНО ПАМЕТНА ДА ПРЕДВИДИШ ДА ЋЕ ОДМАХ ОТИЋИ ДА ПРОЊУШКА.

АЛИ НЕ ДОВОЉНО ПАМЕТНА ДА ПРЕДВИДИШ СВЕ ИЗГЛЕДА.

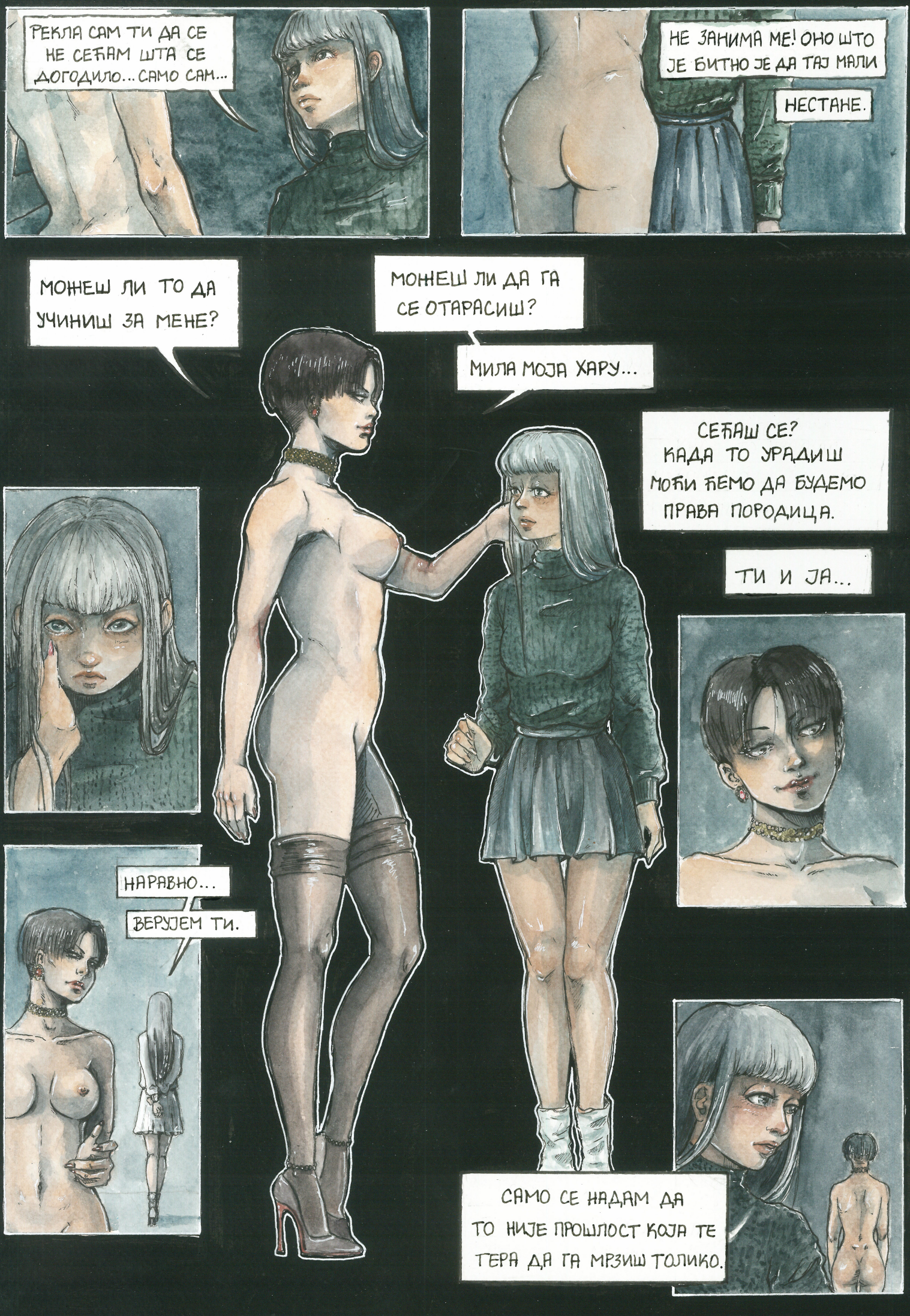
РЕКЛА САМ ТИ ДА СЕ НЕ СЕЋАМ ШТА СЕ ДОГОДИЛО... САМО САМ...
НЕ ЗАНИМА МЕ! ОНО ШТО ЈЕ БИТНО ЈЕ ДА ТАЈ МАЛИ НЕСТАНЕ.
МОЖЕШ ЛИ ТО ДА УЧИНИШ ЗА МЕНЕ?
МОЖЕШ ЛИ ДА ГА СЕ ОТАРАСИШ?
МИЛА МОЈА ХАРУ...
СЕЋАШ СЕ? КАДА ТО УРАДИШ МОЋИ ЋЕМО ДА БУДЕМО ПРАВА ПОРОДИЦА.
ТИ И ЈА...
НАРАВНО...
ВЕРУЈЕМ ТИ.
САМО СЕ НАДАМ ДА ТО НИЈЕ ПРОШЛОСТ КОЈА ТЕ ТЕРА ДА ГА МРЗИШ ТОЛИКО.

ТЕ НОЋИ ПОНОВО ЈЕ ПАДАО СНЕГ. ЈУТРО ЈЕ БИЛО МАГЛОВИТО, А СНЕГ ЈЕ И ДАЉЕ ПРОМИЦАО.

НИКО НЕ ЗНА ОДАКЛЕ ЈЕ ДОШЛА, КОЛИКО ГОДИНА ИМА, ДА ЛИ ИМА ПОРОДИЦУ ИЛИ ПРИЈАТЕЉЕ.

ДЕВОЈЧИЦА БЕЗ ЛЕПИХ СЕЋАЊА. ХАРУМИ...

БАШ КАО ПРОЛЕЋЕ. АЛИ ОНА ЈЕ ВИШЕ БИЛА ПОПУТ ЗИМЕ И ОВОГ ХЛАДНОГ СНЕГА. ЛЕПА, ТИХА, БЕЛА, ПРАЗНА.

ВОЛЕЛА ЈЕ ДА КЛИЗА, САМА, У СВОЈИМ МИСЛИМА.

НАПОЉУ ЈЕ БИЛО ХЛАДНО, А И КАКО СЕ ПРИБЛИЖАВАЛА НОВА ГОДИНА ОТВОРИЛИ СУ РИНК У КРАЈУ. ТОГ ЈУТРА НИЈЕ БИЛО МНОГО ЉУДИ. ГЛЕДАЛА ЈЕ У ТУ ПРАЗНУ БЕЛУ ПОВРШИНУ. БИЛО ЈЕ САМО НЕКОЛИКО РОДИТЕЉА СА ДЕЦОМ И ПО КОЈИ ПАР ДРУГАРА.

ОНА ЈЕ БИЛА САМА.

ПОГЛЕДАЛА ЈЕ ГОРЕ, ПРЕМА СНЕГУ КОЈИ ЈОЈ ЈЕ ПАДАО У ОЧИ.

СПАКОВАЛА СЕ И КРЕНУЛА НЕКУДА. ДОШЛА ЈЕ ДО КАПИЈЕ СТАРЕ, ОРОНУЛЕ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ. КОРАЧАЛА ЈЕ ХОДНИЦИМА КОЈИ СУ ЈОЈ БИЛИ НЕПОЗНАТИ. НИШТА ЈЕ НИЈЕ ВЕЗИВАЛО ЗА ЊИХ. ПОПЕЛА СЕ УЗ НЕПОЗНАТЕ СТЕПЕНИЦЕ. НИКАДА НИЈЕ ЊИМА УЖУРБАНО ТРЧАЛА. ЗВОНИЛО ЈЕ ЗА ОДМОР И СВА ДЕЦА СУ ИЗЈУРИЛА ИЗ УЧИОНИЦА. СТАЈАЛА ЈЕ И ПОСМАТРАЛА ИХ ЈЕ, А ПОРЕД ЊЕ БИО ЈЕ МАЛИ ДРВЕНИ СТО ЗА КОЈИМ ЈЕ СЕДЕО ДЕЖУРНИ УЧЕНИК. ПОМНО ЈЕ ПОГЛЕДОМ ПРАТИО СВЕ И КАСНИЈЕ ВЕРОВАТНО НАПИСАО ПРИЧУ О ТОМЕ.

СЕДЕЛА ЈЕ У КЛУПИ. СВИ ОКО ЊЕ СУ ЋАСКАЛИ И СМЕЈАЛИ СЕ. СЕДЕЛА ЈЕ САМА. БИО ЈЕ ЧАС ФИЗИКЕ, А УЧИОНИЦА ЈЕ БИЛА УКРАШЕНА ЗА НОВУ ГОДИНУ. ГРУПИЦА ДЕВОЈЧИЦА ЈУ ЈЕ ГЛЕДАЛА, А ОНДА СУ СЕ ОКРЕНУЛЕ И ЗАСМЕЈАЛЕ.

ЗВОНИЛО ЈЕ ЗА
КРАЈ ЧАСА.

ПОПЕЛА СЕ У ПОТКРОВЉЕ, НЕГДЕ ГДЕ ЈЕ МОГЛА БИТИ САМА. НИЈЕ БИЛО НИ ТЕТКИЦА КОЈЕ СУ ЈЕ ПРАТИЛЕ ЉУТИМ ПОГЛЕДИМА, НИТИ ДЕЦЕ КОЈА СУ ЈЕ НА ХОДНИКУ ГЛЕДАЛА КАО ПОТПУНОГ СТРАНЦА. НИЈЕ БИЛО ЧАК НИ ПРОЗОРА. САМО МРАК И ТИШИНА.
ЗАПАЗИЛА ЈЕ УПАЉЕНО СВЕТЛО ИЗА ЋОШКА. ТО СУ БИЛА ВРАТА ОД КУПАТИЛА. ОТВОРИЛА ИХ ЈЕ

И УГЛЕДАЛА ЊЕГА.

НОСИО ЈЕ ЦРНЕ ЧИЗМЕ, ПОМАЛО ВЕЛИКЕ ПАНТАЛОНЕ И МАЈИЦУ СА ПРУГАСТИМ РУКАВИМА. САМО ЈЕ СТАЈАО ТУ НАСЛОЊЕН НА ОРОНУЛИ ЗИД И ПУШИО. СКРЕНУО ЈЕ ПОГЛЕД КА ЊОЈ ДОК ЈЕ ДИМ ЛЕТЕО ПО МАЛОМ КУПАТИЛУ. ОНА ЈЕ СТАЈАЛА ИСПРЕД ЊЕГА У ТРЕНУТКУ КОЈИ ИХ ЈЕ ЗАЧАС ОДВОЈИО ОД НЕЗНАНАЦА.

„ХАРУ?"

ПОГЛЕДАО ЈУ ЈЕ ДОК ЈЕ ВАДИО ЦИГАРУ ИЗ УСТА.

...

„ЗНАЧИ ТИ ЋЕШ ОД САД ИЋИ У НАШУ ШКОЛУ? ПА, ПОШТО ЋЕМО БИТИ ДРУГАРИ, ЈА САМ ЛАЗА", НАПРАВИО ЈЕ КРАТКУ ПАУЗУ. „КО БИ РЕКАО ДА ЋЕМО СЕ ПОНОВО СРЕСТИ."
„ХИХИ, ДА, СТВАРНО ЧУДНО. АЛИ МИ ЈЕ ДРАГО...", РЕЧЕ ХАРУМИ СТИДЉИВО.

ЛАЗА СПУСТИ ГЛАВУ. „ОНЕ НОЋИ...ОДАКЛЕ ТИ У ЗАВОДУ?", УПИТНО ЈЕ ПОГЛЕДА.
„ВИДИШ, МИСЛИМ ДА ЗНАМ ШТА СИ РАДИО ТАМО.", ТИХО РЕЧЕ ХАРУМИ.
ЛАЗИН ИЗРАЗ ЛИЦА ПОСТАО ЈЕ НЕМИРАН. ХАРУМИ ЈЕ ОДВРАТИЛА ПОГЛЕД КОЈИ ЈЕ ДО САДА БИО УСРЕСРЕЂЕН НА ЊЕГА И ЗАМИШЉЕНО НАСТАВИЛА.
„ВИДЕЛА САМ ДА НИСИ ЛОПОВ, ДА НИСИ НЕКО КО БИ НАУДИО ДРУГИМА. ЗНАЛА САМ ДА ПОКУШАВАШ ДА НАЂЕШ НАЧИН."

ЛАЗАРОВ ИЗРАЗ ЛИЦА СЕ ПРОМЕНИО. САДА МУ СЕ НА ЛИЦУ ПОМАЛО ОЦРТАВАЛА ТУГА ПРОБУЂЕНА ЊЕНИМ САОСЕЋАЊЕМ.
„...ДА ПОКУШАВАШ ДА НАЂЕШ НАЧИН ДА ВРАТИШ НЕКОГА КОГА ВОЛИШ. ЗНАМ ТО ЗАТО ШТО И ЈА ПОКУШАВАМ ИСТО."
ЛАЗА ЈЕ ПОГЛЕДА УПИТНО.

„ЖИВЕЛА САМ СА ОЦЕМ И ЈЕДНОГ ДАНА... САМО ЈЕ НЕСТАО. ПРЕ ТОГА САМ ГА ЧУЛА КАКО ПРИЧА СА НЕКИМ О ПРОДАЈИ СЕЋАЊА. И ОНДА САМ СХВАТИЛА! БАШ КАО И ТИ!"

„АКО САЗНАМО ШТА СЕ ТУ ДЕШАВА И КОЈА ЈЕ ФОРМУЛА ЗА БРИСАЊЕ СЕЋАЊА, МОЖДА МОЖЕМО ДА ИХ ВРАТИМО.", ДОДАДЕ ЛАЗАР.
ХАРУМИ УСТАДЕ ХИТРО: „БАШ ТАКО! ЗНАШ, МОЈ ОТАЦ ЈЕ НЕСТАО ПРЕ ПОЛА ГОДИНЕ И ОД ТАДА ЛУТАМ САМА ПОСВУДА ТРАЖЕЋИ НЕКИ ТРАГ." НАПРАВИЛА ЈЕ КРАТКУ ПАУЗУ, А ПОТОМ СПУСТИЛА ПОГЛЕД. „АЛИ...ОНАЈ ДАН СА ТОБОМ САМ САЗНАЛА НЕШТО ШТО МИ ЈЕ ВРАТИЛО НАДУ. ОНАЈ ДНЕВНИК..."

„ДА, ПРОЈЕКАТ МУ. МИСЛИМ ДА ЈЕ ТУ СВЕ ПОЧЕЛО.", РЕЧЕ ЛАЗАР.
ХАРУМИ ПОДИЖЕ ПОГЛЕД: „АЛИ ЛАЗО! НИКО НЕ СМЕ ДА ЗНА ЗА ТАЈ ПРОЈЕКАТ. ТО МОРА ДА БУДЕ НАША ТАЈНА."

ЛАЗАР НАПРАВИ ПАР КОРАКА ПА СТАДЕ ЛЕЂИМА ОКРЕНУТ КА ХАРУМИ.
„ПОСТОЈИ ЈЕДНА ОСОБА КОЈОЈ САМ РЕКАО И КОЈА ЋЕ МИ ПОМОЋИ ДА САЗНАМ СВЕ."
ХАРУМИ ЈЕ ИЗГЛЕДАЛА ЗБУЊЕНО И ПОМАЛО ЗАБРИНУТО.
„САЧЕКАЈ МЕ СУТРА ПОСЛЕ ШКОЛЕ КОД ЗАДЊЕГ ИЗЛАЗА...УПОЗНАЋУ ВАС."

ЗОВЕ СЕ МИША.